

Справа № 28к73

Вирок ухвалено за головуванням Романиця В.В.

Доповідач - Ярославський В. Д.

У Х В А Л А

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ
Судова колегія в кримінальних справах Верховного
суду УРСР, в складі:

Головуючого - Ярославського В.Д.

Членів суду - Рощкої Т.М., Ляскіна В.С.

за участю прокурора - Саленка Ів.Ф.

та адвокатів Коваля Я.Т., Базва А.П.

розглянула в судовому засіданні 26 вересня 1973 року кримі-
нальну справу за кас. скаргами засудженого Микитки Я.О. та
адвокатів Базва А.П. і Коваля Я.Т.

Вироком судової колегії в кримінальних справах Львівського
обласного суду від 13 серпня 1973 року

ПОПАДИК Зорян Володимирович, 21 квітня 1933 року
народження, українець, безпартійний, з середньою освітою, ніде не
працював, не одружений, не судимий, -

за ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений на 7 років позбавлення
волі з засланням на 3 роки,

за ст. 64 КК УРСР, з санкції ст. 62 ч. 1 КК УРСР на 7 років
позбавлення волі, з засланням на 5 років.

За сукупністю, у відповідності з ст. 42 КК УРСР остаточно
до відбуття визначено 7 років позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії суворого режиму, з засланням на 5 років.

МИКИТКО Яромір Олексійович, 12 березня 1953 року народ-
ження, українець, безпартійний, з середньою освітою, студент
3-го курсу Львівського лісотехнічного інституту, не одружений,
не судимий -

за ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення
волі, без заслання. За ст. 64 КК УРСР на підставі санкції
ст. 62 ч. 1 КК УРСР засуджений на 5 років позбавлення волі без
заслання.

121

За сукупністю, у відповідності з ст. 42 КК УРСР остаточно до відбуття визначено 5 років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму, без засадання.

В касаційній скарзі засуджений Микитко Я.О. посиляється на суворість обраного йому покарення. За його доводами в злочинній діяльності він відігравав другорядну роль. В злочинній діяльності розкається, усвідомив тяжкість вчиненого злочину. Засуджений просить значно скоротити міру покарення.

Адвокат Бася у касаційній скарзі вказує, що обласний суд визначив Микитку занадто суворо міру покарення, без урахування, що Микитко не був головним організатором злочину, по окремих епізодах його роль у вчиненні злочину незначна, визнає свою вину, розкається у вчиненому. Адвокат просить вирок змінити, скоротити міру покарення.

Адвокат Коваль Я.Т. в касаційній скарзі вказує, що вирок в частині міри покарення, визначеної судом, є занадто суворою. За доводами адвоката суд не урахував, що засуджений Попедж злочин вчинив молодим, а на злочинний шлях вступив у неповнолітньому віці, злочин вчинив у неслідек невідомості.

Адвокат просить вирок відносно Попеджа змінити, скоротити міру покарення.

Заслухавши доповідаче, пояснення адвокатів Коваль Я.Т., Бася А.П., які підтримували подані ними касації, висновком прокурора про залишення вироку без змін, а касаційних скарг без задоволення, Судова колегія,-

У с т а н о в л я є:

Попедж З.В. та Микитко Я.О. визнані винними в тому, що на ґрунті антирадянських націоналістичних переконань, починаючи з 1970 року і до дня заарештування займалися антирадянською організаційною діяльністю спрямованою на створення антирадянського угруповання, виготовлення, зберігання розмноження та розповсюдження антирадянського змісту документів, які містили клеветницькі вигадки, що порочать державний та суспільний лад. А також проводили усну пропаганду.

Попедж З.В. в серпні 1970 року в м.Самборі створив вороже радянській владі угруповання, під назвою "Український національно-визвольний фронт" "УНВФ", до якого залучив засудженого Микитку Я.О., а також Петринку Дмитре, Сеньківа Євгена, Погорелова Геннадія, Богуса Ємілія, Ковальчука Ігоря, Іванько Олександра.

Засуджений Попедж перед учасниками антирадянського угруповання поставив задачу проведення антирадянської діяльності

182

виготовлення, розміщення та розповсюдження документів антирадянського змісту, залучення до антирадянської діяльності інших осіб.

Разом з учасниками угруповання склали та підписали так звану "клятву" на вірність ідеям "УНВО", з тою ж запропонували прийняти рішення про комісійний збір грошових внесків на потреби діяльності угруповання.

В кінці серпня 1970 року Пониздик на гроші, особисто вібрані разом з Ковальчуком і Горем придбав матеріал та у себе на квартирі виготовив ковто-близькі полотна з "тризубом" та початковими літерами назви угруповання, з тою ж виготовив трикутну нахатку "УНВО".

В кінці вересня 1970 року в м. Львові на вулиці Партизанів, на якому був присутній Шинтико, Сикимів, Богун, Ковальчук, яким передав на збереження агідні речі, зокрема, як вони є, символікою діяльності "УНВО".

Восени 1970 року з метою залучення до антирадянської діяльності Гельке Володимире проіформувала його про існування "УНВО", а в 1971 році доручила йому виїхати у Львівському відділі інституту націоналістично настроєних осіб, отворити в них банк і залучити до антирадянської діяльності та зібрати кошти на потреби "УНВО".

У вересні 1971 року з тією ж метою розповіла студенту Генуцьку про існування угруповання і домовилася про переховування у нього при необхідності друкарської машинки.

Восени 1971 року в приміщенні університету передав для ознайомлення Генуцьку сироватку збірку антирадянського змісту про засудженого за антирадянську діяльність А. Короза.

Восени 1971 року в м. Сандорі з метою залучення до антирадянської діяльності Михайло Ігоря, розповіла йому про існування антирадянського угруповання, запропонувала йому з'ясувати можливість придбання у м. Ровно друкарської машинки, виїхати туди, яких можна залучити в окрему групу для проведення антирадянської діяльності, розповсюдження в м. Ровно антирадянських листівок.

Наприкінці квітня 1971 року зчинив надпис, який вивісив нахатку на діяльність органів Радянської влади в 1939-41 роках і в ніч на 1 лютого 1971 року разом з Богорезом і Сикимівим прикріпив цей надпис на могилі Шинтико.

В кінці 1971 напочатку 1972 року з метою розміщення та поширення документів антирадянського змісту на квартирі Клема у м. Львові перефотографував на чотирьох фотоналіках деякі документи антирадянського змісту з неагідною збіркою про А. Короза та разом з Клемом і Шинтико виготовив 10 фотоналіків "Готелітеризм-українська відродження і Радянська Короз", "Молодь і Діти" "Готелітеризм на одні розприси над Клементом Корозом" та інші.

183

З метою приховання злочинної діяльності в січні 1972 року збірку про В. Мороза, чотири фотокопії з перефотографованими документами з неї, частину фотокопій з перефотографованими з підмітками про грошові виєски і зібрані гроші в сумі біля 100 крб. передав на зберігання засудженому Микитку, а 440 штук фотокопій передав на зберігання Забитівському, у якого були вилучені під час слідства.

З метою розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту, в травні 1972 року придбав у комісійному магазині м. Самбір, де передав на зберігання учаснику "УНВО" Погорелову.

Крім того, Попеджк в 1971-1972 роках серед свого оточення проводив антирадянську націоналістичну пропаганду. В розмові з мешканцями міста Самбора Лютенком і Мельником посилював на русифікацію України, занепад української культури, влітку 1972 року організував відвідування моряки українських січових стрільців, викликав їх ворожу проти радянської влади діяльність.

Влітку 1972 року на квартирі в м. Самборі написав текст листівки про події в СРСР в 1968 році антирадянського змісту. Цю листівку розмножив на друкарській машинці, більше як 75 примірників. Для розповсюдження цих листівок намагався залучити Ковальчука, Микитку, Іванця і Гелька.

В серпні 1972 року 24 листівки відвіз до м. Львова на квартиру Кляка Мирослава для розповсюдження, 10 листівок передав у м. Самборі Сеньківу для розповсюдження в м. Коломиї, Івано-Франківській області. 20 серпня 1972 року разом з Вовк Ігорем виїхали до м. Івано-Франківськ з метою розповсюдження листівок, де й розклеїли їх в кількості 25 шт. 21 серпня 1972 року в м. Стрию розклеїли більше 10 листівок.

В кінці 1970 року в селі Ульнівці Білопільського району Сумської області домовився з Хвостенком Григорієм про випуск нелегального, антирадянського журналу "Поступ", доручив Хвостенку написати кілька статей антирадянського змісту для надрукування в журналі.

В травні 1972 року Попеджк приступив до підготовки видання вказаного журналу "Поступ". Одержав від Хвостенка передачу статтю "Нові засади", яку передав на зберігання Микитку. В липні 1972 року виготовив для журналу обкладинку, яку намагався розмножити шляхом фотографування.

Восени 1972 року, одержавши від матері Попеджк Любовири фотокопії пресі І. Дзюби "Інтернаціоналізм чи русифікація" антирадянського змісту, передає її для ознайомлення Курініній Ользі, а потім Хвостенку для ознайомлення та розповсюдження.

4 вересня 1972 року одержав від Хвостенка для надрукування в журналі "Поступ" закінчений варіант статті антирадянського змісту "Наші зоседи", "Коріння і квіти російського новінізму", "Обриси справжнього Грбовського" та вірш "Фрідріх Енгельс".

В листопаді - грудні 1972 року надрукував у п'яти примірниках нелегальний журнал "Поступ". Крім згаданих надрукував у журналі особисто написану "Хроніку репресій" антирадянського змісту, а також антирадянську статтю із збірки про В. Мороз, "Тоталітаризм, українське відродження і Валентин Мороз", та власну статтю "Замість останнього слова". В цей же журнал передрукував з старих антирадянських видань "Гуморески", "Витяг з одного реферату", "Перед мавзом", "Літературні засоби на допомогу історикові КПС: порівняння", "Петрику, напиши те саме..." в яких з антирадянських позицій висвітлюється радянська діяльність. В журнал помістив вірш О. Бабія "Вам", в якому викладається боротьба українських січових стрільців, а також антирадянського змісту "Добро споживача".

В квітні 1972 року написав листа своєму знайомому Підсаднику, в якому повідомив про місце зберігання друкарської машинки та підготовлених до друку матеріалів і запропонував йому на випадок призиву його до радянської армії надрукувати журнал "Поступ".

З метою залучення до антирадянської діяльності інших осіб, в грудні 1972 року познайомився з Худим Ігорем, проінформував його про видання журналу "Поступ", домовився з ним про проведення антирадянської діяльності.

24 грудня 1972 року прочитав надрукований журнал "Поступ" своїм родичам Попедик С., Копистинський С., Копистинський Я., та з допомогою Попедик С. збромував чотири примірники журналу.

25 грудня 1972 року чотири примірники журналу відвіз до м. Львова і в парку передав Хвостенку для розмноження. На другий день один примірник журналу передав Рейтблету. Тоді ж запропонував Хвостенкові передати цей журнал для ознайомлення Микитке, Петриня, Курінну, Худого та переправити для розповсюдження м. Києво.

В березні 1973 року, намагаючись залучити до видання нелегального журналу "Поступ" Генуцка, проінформував його про підготовку до видання 2-го номеру журналу "Поступ" і одержав від нього два вірші для надрукування на сторінках журналу.

Тоді ж доручив Хвостенкові написати текст листівки антирадянського змісту з приводу відзначення мавчанківських днів у м. Львові, маючи намір, з метою їх розповсюдження надрукувати їх на друкарській машинці.

18 березня 1973 року в приміщенні гуртожитку виготовили текст листівки антирадянського змісту, в якій зводиться наклеп на радянські державні органи, ототожнив їх з фашизмом, закликів до боротьби з Радянським владом. Листівку розмножили на друкарській машинці в кількості 320 шт.

25 березня 1973 року листівки відвіз до м. Львова та передав їх на збереження Хвостенку, а 26 березня разом з останнім передав для дальшого розповсюдження 100 шт. листівки Худому.

50 листівок засуджений передав для розповсюдження Микитку, а решту залишив Хвостенку.

МИКИТКО Промир Олександрович, мавчи антирадянські переконання / в 1970 році, з метою підризу та послаблення радянської влади, звійшов до складу створеного Попадюком ворожого угруповання, залучав до нього інших осіб і до дня заарештування проводив антирадянську агітацію та пропаганду в усній формі, а також діяв на розмноження, розповсюдження та зберігання з тією ж метою документів антирадянського змісту, це порочить радянський державний устрій.

В серпні 1970 року Микитко звійшов до створеного Попадюком антирадянського угруповання "Український національно-визвольний фронт" "УНВО", яке ставило завдання поширення ідей про створення г.з. "Самостійної України" шляхом виготовлення, розмноження та розповсюдження серед населення документів антирадянського змісту, залучення до цієї діяльності інших осіб.

Тоді ж підписав документ у вигляді "клятви" на вірність ідеям "УНВО". В той же час з ініціативи Попадюка було прийнято рішення про щомісячний збір грошових внесків на потреби "УНВО" та про систематичні зустрічі у м. Львові. Микитко особисто вніс 20 крб.

В серпні 1970 року в м. Самборі разом з Попадюком залучив до "УНВО" Іванця Олександр, а на початку 1972 року намагався залучити Пехиня Зіновія до розповсюдження літератури антирадянського змісту.

В кінці вересня 1970 року у м. Львові прийняв участь в черговому зборі "УНВО".

В кінці 1971 на початку 1972 року разом з засудженим Попадюком та іншою особою на квартирі у м. Львові прийняв участь в розмноженні нелегального антирадянського збірника про В. Мороза.

Одержавши в січні 1972 р. від Попадюка антирадянського змісту збірку про В. Мороза, чотири фотокопії з перефотографованими з неї документами, частину фотокопій з них, картки про грошові внески, а також 100 крб внесків, переховував, все це у себе на квартирі. В лютому 1972 року фотокопії передав на зберігання

186

Пехнику, в ренку повернув Попедюку.

В травні 1972 року зберігав у себе на квартирі одержану від Попедюки чернетку передовиці журналу "Поступ" антирадянського змісту.

В серпні 1972 року на квартирі своїх батьків у м. Самборі друкував друкарську машинку та створив умови Попедюку для написання листівки антирадянського змісту. Надав квартиру та стояв на варті.

В березні 1973 року Микитко одержав від Попедюки 50 листівок антирадянського змісту, для розповсюдження. 11 листівок передав Радоню, а 15 листівок розповсюдив при допомозі залученого ним для цього Кляка.

На початку 1972 року у м. Львові на квартирі Пехника в розмові з останнім поширював неясницькі вигадки на радянську дійсність.

В розмовах з Нікулінов, Мендзяком та Мацієвським зводив наклеп на національну політику в СРСР, висловлював націоналістичні погляди, зводив наклеп на демократію в нашій країні.

Касаційні скарги засудженого Микитко Я.О. та адвокатів Басєва А.П., Ковеля Я.Т. задоволення не підлягають.

Вчинення Попедюком З.В., Микитком Я.О. злочинів, за які вони засуджені, по справі встановлено. В судовому засіданні Попедюк Я.О. вчинення злочинів, вчинених йому в вину, повністю визнав. Визнав повністю обвинувачення і засуджений Микитко Я.О.

Створення Попедюком антирадянського угруповання ствердили свідки Сеньків, Богун, Ковельчук. Вони викривляють Попедюка в складанні так званої "клятки", яку вони підписали, в прийнятті за ініціативою Попедюка рішення про сплату членських внесків на потреби "УНВО".

Свідок Ковельчук в судовому засіданні ствердив виготовлення Попедюком ховто-бланетного полотнища з "тризубом" та виготовлення ним печатки "УНВО".

Про створення Попедюком антирадянського угруповання і його діяльність зі слів Попедюки розповіли у суді свідок Галюк Володимир та свідок Вовк. Свідок Генушек в судовому засіданні ствердив, що Попедюк дав йому для ознайомлення антирадянську збірку про В. Мороза.

Про написання надпису з наклепом на діяльність радянських органів Попедюком ствердив у суді свідок Сеньків.

Переклюкування Попадюком антирадянських документів підтвердив у суді свідок Клек.

В антирадянській діяльності Попадюк викривається також речовими доказами: фотоплітками, дошкой з антирадянським надписом, примірниками антирадянського журналу "Поступ" та антирадянського змісту листівками.

Виготовлення та розповсюдження Попадюком антирадянського змісту листівок підтвердили в суді свідки Худий, Клек, Радонь, Свєрник, Слукє, Козовик, Філонов, Кожен і інші.

Участь у антирадянському угрупуванні та проведенні в зв'язку з цим відповідної діяльності Микитко в суді визнав. Крім того Микитко викривається показаннями Попадюка, свідків Сеньківа, Богунє, Ковальчука, ствердження створення антирадянського угрупування, вступ до нього Микитко, підписання останнім "клятва" на вірність цьому угрупуванню.

З показань свідків Пехника та Іванця випливає, що Микитко залучив їх до ворожого, антирадянського угрупування, а Пехника ще й до розповсюдження літератури антирадянського змісту.

Проведення антирадянської агітації в усній формі засудженими Микиткою підтвердили в суді Пехник, Зіновій, Нікуліна Тамара, Націєвський Володимир, Мандик Яраслав.

Дії Попадюка З.В. та Микитко Я.О. за ст. 62 ч. 1, 64 КК УРСР кваліфіковані вірно.

Міра покарання обоє засудженим визначена відповідно до характеру вчиненого засудженими злочину, ролі кожного і з них в його здійсненні, особовості кожного із засуджених. Посилання адвоката Бєєва, що суд при визначенні покарання Микитку не взяв до уваги другорядність ролі його в здійсненні злочину, не засуджує на увагу, бо судова колегія обласного суду в порівнянні з Попадюком, який з'явився організатором антирадянського угрупування, визначила Микитку значно меншу міру покарання.

Поряд з тим, при обранні покарання Микитку Судова колегія взяла до уваги визнання ним своєї вини і розкаввання у вчиненому.

Підстав до скорочення покарання засудженому Попадюку З.В., як ставить питання адвокат Коваль Н.Т., та засудженому Микитку Я.О., як просять засуджений і адвокат Бєєв, не знайдено.

188

Керуючись ст.ст.363 364 КПК УРСР, судова колегія,-

У Х В А Л И Л А:

Касаційні скарги засудженого Микитка Я.О. та адвокатів Коваля Я.Т. і Бєєва А.П. залишити без задоволення.

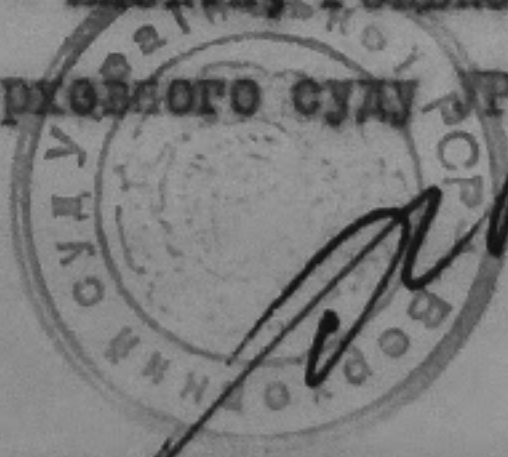
Вирок судової колегії в кримінальних справах Львівського обласного суду від 13 серпня 1973 року відносно Попедки Зоряна Володимировича і Микитка Іромира Олександровича залишити без змін.

Головуючий - Ярославський

Члени суду - Лясків, Рощько

Згідно: член Верховного суду УРСР

Ярославський

28рк
8 прим.
№ к 201